KÉSZÜLÜNK A PÜNKÖSDRE

RUTH KÖNYVE II.

Az elmúlt vasárnap már tanultunk pünkösdről. Akkor megtudhattuk, hogy a pünkösd ünnepe már Jézus születése előtt is létezett, az Ószövetségben is ünnepelte Isten népe.

Emlékeztek a nevére? Hetek ünnepe, Sávuót. Arról is hallottunk, hogy ezen a szép ünnepen a zsidó nép mind a mai napig felolvassa Ruth könyvét.

Hogy miért? Arról ma fogunk hallani, amikor tovább olvassuk a történetet. Második fejezetben aratásról fogunk olvasni. Márpedig a zsidó nép két dolgot is ünnepelt pünkösdkor. Az egyik az első termények, így kalászosok (búza, árpa) beérését, aratását. Hálát adtak a Mindenhatónak, a gazdag termésért.

A másik, amit ünnepeltek és ma is ünneplenek, az a Törvény, benne a Tízparancsolat. A hagyomány szerint Isten Mózesnek pünkösd napján adta át a Törvényt.

Ma tehát tovább olvassuk Ruth könyvét. Hol is hagytuk abba? Ruth és Naomi férjeik halála után is együtt maradtak. Naomi anyósa volt Ruthnak, aki pedig nem volt zsidó, hanem idegen volt, moábita származású, mégis Naomival ment Betlehembe. Nem csak Naomi mellett maradt, hanem úgy döntött életével az egy, igaz Istent fogja szolgálni.

Betlehemben azonban nehéz helyzet vár rájuk, szinte enni sem volt mit. Ha nincs, aki segítsen nekik, akkor bizony nagyon hamar bajba kerültek volna.

Nézzük meg tehát a történet folytatását!

Volt Naominak a férje után egy rokona, név szerint Bóáz, egy jómódú ember Elímelek nemzetségéből. Azt mondta egyszer a móábi Ruth Naominak: Hadd menjek ki a mezőre kalászt szedegetni valaki után, akinek megnyerem a jóindulatát! Naomi azt felelte neki: Eredj, leányom!
El is ment, és kiérve a mezőre szedegetni kezdett az aratók után. Történetesen az Elímelek nemzetségéből való Bóáz szántóföldje volt az.

Éppen akkor ment ki Bóáz is Betlehemből, és azt mondta az aratóknak: Az ÚR legyen veletek! Azok így feleltek neki: Áldjon meg az ÚR!
Majd megkérdezte Bóáz attól a legénytől, aki az aratók felügyelője volt: Ki ez a fiatalasszony? A legény, az aratók felügyelője ezt felelte: Egy móábi fiatalasszony, aki Naomival tért vissza Móáb mezejéről.
Azt kérte, hogy hadd szedegessen és gyűjtögessen a kévék között az aratók után. Így jött ide, és talpon van reggeltől mostanáig; alig pihent egy keveset. Bóáz ekkor azt mondta Ruthnak: Hallgass ide, leányom! Ne menj te más mezőre szedegetni, ne is menj innen máshová, hanem maradj csak a szolgálóleányaim nyomában! Tartsd szemmel a mezőt, mikor hol aratnak, és haladj az asszonyok után! Megparancsoltam a szolgáknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjazol, menj az edényekhez, és igyál abból, amiből a szolgák merítenek.

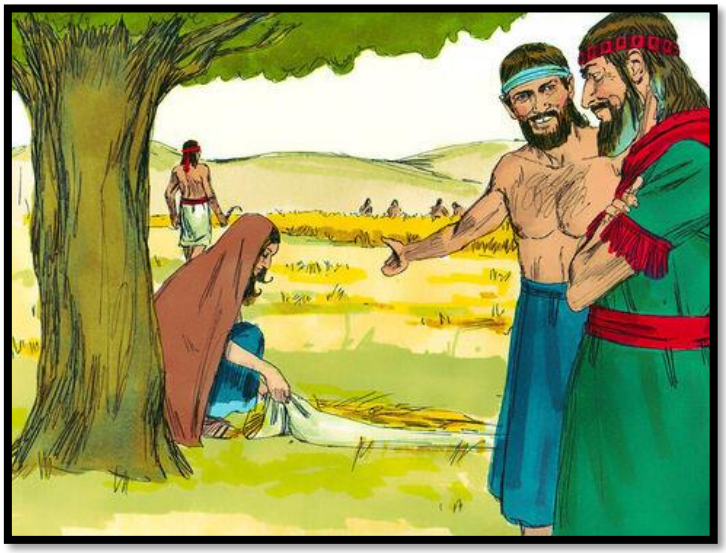

Ruth arcra borult, a földig hajolt, és ezt mondta Bóáznak: Hogyan nyerhettem el jóindulatodat, hogy pártfogásodba vettél? Hiszen én idegen vagyok!
Bóáz így válaszolt neki: Elbeszélték nekem részletesen mindazt, amit anyósodért tettél férjed halála után: hogyan hagytad el apádat, anyádat, szülőföldedet, és hogyan jöttél el egy olyan nép közé, amelyet azelőtt nem is ismertél. Fizessen meg tetteidért az ÚR, legyen bőséges jutalmad az ÚRtól, Izráel Istenétől, akinek a szárnyai alá jöttél oltalmat keresni. Ruth pedig ezt mondta: Milyen jóindulatú vagy hozzám, uram! Megvigasztaltál engem, és szívélyesen beszéltél velem, pedig én még csak a szolgálóleányaid közé sem tartozom!

Az evés idején azt mondta neki Bóáz: Jöjj közelebb, vegyél a kenyérből, és mártsd falatodat az ecetes lébe! Ő tehát leült az aratók mellé. Bóáz pörkölt gabonával kínálta, ő pedig evett, jóllakott, sőt még maradt is neki. Azután fölkelt tovább szedegetni. Bóáz pedig megparancsolta szolgáinak: Hadd szedegessen a kévék között is, ne bántsátok érte! Sőt szándékosan is húzogassatok ki neki a kévékből, és hagyjátok ott, hadd szedje föl, és meg ne szidjátok!

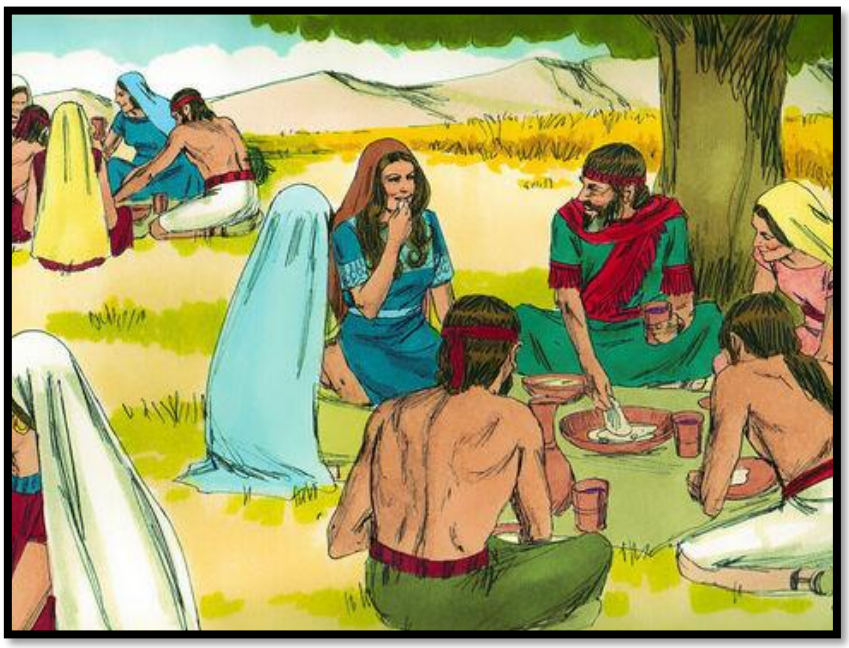

Így szedegetett a mezőn egész estig. Amikor kicsépelte, amit szedegetett, majdnem egy vékára való árpa lett. Fölvette, és bement a városba. Megmutatta az anyósának, amit szedegetett. Azután elővette és odaadta neki azt is, amit meghagyott, miután jóllakott.

Akkor ezt kérdezte tőle az anyósa: Hol szedegettél, és hol dolgoztál ma? Áldott legyen, aki a pártfogásába vett! Ő megmondta az anyósának, hogy kinél dolgozott, és ezt mondta: Bóáz a neve annak a férfinak, akinél ma dolgoztam.

Ekkor azt mondta Naomi a menyének: Áldja meg őt az ÚR, aki nem vonta meg szeretetét az élőktől és a holtaktól! Azután azt mondta neki Naomi: Hozzátartozónk ez az ember, a legközelebbi rokonaink egyike. A móábi Ruth ezt mondta: Még azt is mondta nekem, hogy járjak a szolgái nyomában, míg csak be nem fejezik az aratást.

Naomi ezt mondta menyének, Ruthnak: Jól teszed, leányom, ha az ő szolgálóleányaival jársz, akkor nem bántanak más mezőn. Ruth tehát Bóáz szolgálóleányainak a nyomában járva szedegetett, amíg be nem fejeződött az árpa és a búza aratása. De az anyósánál lakott.

<u>Igaz vagy hamis?</u>

1, A mező, ahová Ruth ment kalászt ment szedegetni Elimélek tulajdona volt.

_____

2, Ebéd idején Boáz pörkölt gabonával kínált meg Ruthot. _____

3, A nap végén, amikor Ruth a kalászokból kicsépelte az árpát, akkor az három véka mennyiségű lett.

_____

4, Boáz rokona volt Naominak. _____

Ki mondta kinek?

1, *Hadd menjek ki a mezőre kalászt szedegetni valaki után, akinek megnyerem a jóindulatát!*

_____ ------ _____

2, *Ki ez a fiatalasszony?*

_____ ------ _____

3, Jöjj közelebb, vegyél a kenyérből, és mártsd falatodat az ecetes lébe!

_____ ------ _____

Tudtad?

1, Nem véletlenül megy Ruth aratás idején a mezőre. Mózes ősi törvénye szerint az elhulló kalászokat nem lehetett felszedni az aratóknak. Ezek az elhullott kalászok a szegényeket illette. Isten így tanította népét arra, hogy gondolni és gondoskodni kell azokról, akiknek semmije nincsen. Így szól a mózesi törvény:

„Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl. Szőlődet se böngészd végig, és a szőlődben lehullott szemeket ne szedd föl. Hagyd ott azokat a nincsteleneknek és a jövevényeknek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!” /Mózes harmadik könyve 19, 9-10./

Isten ma is arra hív bennünket, hogy gondoljunk azokra, akiknek kevesebb van, mint nekünk, vagy éppen olyan kevés, hogy még ennivalóra is alig jut. Mi mindent tehetünk értük?

A gyülekezet rendszeresen gyűjt ruhát. Ilyenkor azokat a már nem használt, de jó állapotú és tiszta ruhákat összegyűjtjük és odaajándékozzuk olyanoknak, akik nem vehetnek maguknak újat, mert nincs rá elegendő pénz.

Rendszeresen gyűjtünk tartós, tehát nem hamar megromló élelmiszert. Például cukrot, sót, olajat, rizst, tésztát, kekszet. Ezekkel a csomagokkal is segítjük azokat, akiknek komoly nehézség ezeket megvásárolni.

2, Azt olvassuk, hogy Ruth egy véka árpa gabonát gyűjtött össze. Egy véka ma majdnem 7 és fél liternek számít.
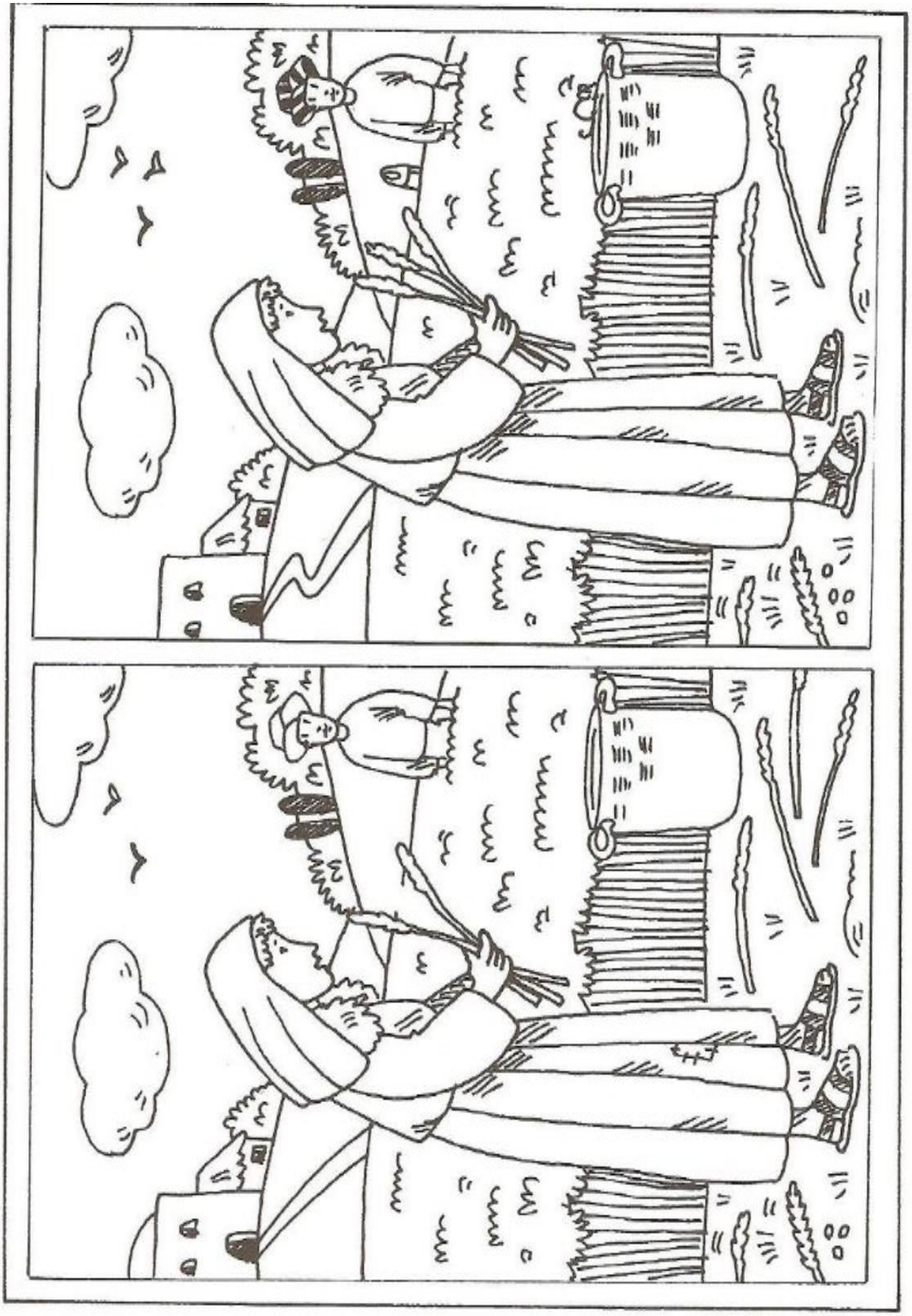
Keresd meg a nyolc különbséget a két kép között!